

[Forsvarsministeren]

ikke arbejder på en tidlig brug af atomvåben som følge af ALB-2000 eller andet i det hele taget, men general Rogers erkender – det er jo også det, han har været inde på i flere taler – at NATO's konventionelle forsvar er så svagt eller har sådanne mangler, at en tidlig brug kan komme ind i billedet. Det er det, der er udgangspunktet for hans, om jeg så må sige, advarsel til politikerne i denne sammenhæng.

Hr. Stinus var inde på den såkaldte Out of Area-problematik. Vi har jo haft den oppe et par gange her i folketingets spørgetid. Jeg skal bare sige til hr. Stinus, at der har ikke i NATO været fremlagt forslag til en udvidelse af NATO's geografiske ansvarsområde, og jeg forventer heller ikke, at et sådant forslag vil komme i NATO. Jeg vil sige netop med henblik på de udtalelser, som hr. Stinus citerer fra Politiken, som kommer fra den amerikanske forsvarsminister, at den danske stilling under alle omstændigheder vil være, at NATO's ansvarsområde én gang for alle er fastlagt som defineret i Den nordatlantiske Traktat.

Hr. Gert Petersen mindede om en artikel i Militært Tidsskrift skrevet af oberst Helge Kroon. Jeg er i folketinget blevet bedt om at kommentere denne artikel. Nu ved jeg, hr. Gert Petersen er en meget travl mand, og jeg kunne forstå af hans indlæg, at han ikke havde haft lejlighed til at læse mit svar. Derfor synes jeg, jeg vil rekapitulere det her. Jeg siger, at som det fremgår af nævnte artikel, er de synspunkter, der fremføres, forfatterens personlige bud på, hvad en ny strategi kunne komme til at omfatte. NATO's strategi er defensiv og beskrevet i NATO-dokumentet MC 14/3, hvis indhold er bedre kendt som strategien om det fleksible svar. Dette er senest bekræftet på NATO's ministerrådsmøder i december 1983, hvor ministrene bl.a. på ny bekræftede udtalelsen på NATO-stats- og regeringschefernes møde i Bonn den 10. juni 1982 om, at

»... ingen af vore våben vil blive anvendt undtagen som svar på et angreb.«

Dette er regeringens politik, og dette er helt overensstemmende med de retningslinjer, som blev fremført af mig i folketinget den 10. november 1983. Det svar, som jeg afgav her den 10. februar 1984, har naturligvis stadig fuld gyldighed.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg er ikke mere travlt optaget, end at jeg godt kan følge med i regeringens svar, men det, jeg spurgte om, var noget helt andet. Oberst Kroon skriver:

»Alle har talt om en afløsning af MC 14/3« – det er Flexible Response-strategien – »uden dog at definere det nærmere, det gælder især amerikanerne og de amerikanske NATO-chefer. Det er tydeligt, akkurat som sidst i 1950'erne, at noget er formuleret i Washington, og at små prøveballoner sendes op, belært af smertelige erfaringer fra overgangen mellem MC 14/2 og 14/3, som man ikke ønsker gentaget.«

Det, jeg spurgte ministeren om, var: er det ministerens opfattelse, at oberst Kroon lyver? For her er der ikke tale om, at oberst Kroon refererer et eller andet, han har hørt på anden eller tredje hånd; her refererer han, hvad han har hørt med sine egne ører. Så må jeg spørge: er oberst Kroon tosset, hører han syner? Er det det, der er tilfældet, er det hallucinationer efter ministerens opfattelse? Eller lyver oberst Kroon efter ministerens opfattelse? Eller kan ministeren forestille sig, at oberst Kroon kan have hørt noget i den retning, når han har talt med »amerikanerne og de amerikanske NATO-chefer«? Det er det, jeg spørger om, ikke, hvad der er regeringens politik. Den kender jeg, men jeg vil altså gerne have ministerens bedømmelse af et vidneudsagn, for det er et vidneudsagn, det her. Det har ikke noget at gøre med, at han har hørt, at socialdemokratiet har solgt sig til russerne osv. Det drejer sig om, hvad han siger han selv med sine egne ører har hørt.

Forsvarsministeren (Engell):

Nu tror jeg ikke, at hr. Gert Petersen vil forlange af mig, at jeg skal kommentere, hvad forskellige – hvad enten det måtte være forsvarets medarbejdere eller for den sags skyld alle mulige andre – måtte have hørt. Det, der i denne sammenhæng naturligvis er det helt afgørende for mig, er, om en sådan sag rejses politisk, om den bringes op ad de normale kanaler, og det har jeg jo svaret på. Det er ikke tilfældet.

(Kort bemærkning).